

PROJEKT 02.03.2009r.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA PRACY I POLITYKI SPOŁECZNEJ¹⁾**

z dnia   2009 r.

w sprawie szczegółowego trybu przyznawania zasiłku dla bezrobotnych, stypendium i dodatku aktywizacyjnego

Na podstawie art. 83 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2008 r. Nr 69, poz. 415, z późn. zm²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Zasiłek dla bezrobotnych i stypendium są przyznawane przez starostę na podstawie danych bezrobotnego zawartych w rejestrze bezrobotnych.

§ 2. 1. W przypadkach, o których mowa w art. 67-71a rozporządzenia Rady (EWG) Nr 1408/71 z dnia 14 czerwca 1971 r. w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych, osób prowadzących działalność na własny rachunek i do członków ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie (Dz. U. WE L 149 z dnia 5 lipca 1971 r. z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 5, t. 1, z późn. zm.), marszałek województwa rozstrzyga w drodze decyzji administracyjnej o:

- 1) przyznaniu bądź odmowie przyznania zasiłku dla bezrobotnych;
- 2) odmowie stwierdzenia zachowania prawa do zasiłku dla bezrobotnych nabytego w Rzeczypospolitej Polskiej przez bezrobotnego udającego się do innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa określonego w art. 1 ust. 3 pkt 2 lit. b i c ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, zwanej dalej "ustawą";
- 3) stwierdzeniu bądź odmowie stwierdzenia zachowania prawa do zasiłku dla bezrobotnych nabytego w innym niż Rzeczpospolita Polska państwie członkowskim Unii Europejskiej lub państwie określonym w art. 1 ust. 3 pkt 2 lit. b i c ustawy, przez bezrobotnego poszukującego pracy w Rzeczypospolitej Polskiej.

2. W przypadkach, o których mowa w art. 69 rozporządzenia, o którym mowa w ust. 1, marszałek województwa stwierdza zachowanie prawa do zasiłku dla bezrobotnych nabytego w Rzeczypospolitej Polskiej przez bezrobotnego udającego się do innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa określonego w art. 1 ust. 3 pkt 2 lit. b i c ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy w drodze wydania zaświadczenia, o którym mowa w art. 83 rozporządzenia Rady (EWG) nr 574/72 z dnia 21 marca 1972 r. w sprawie wykonywania rozporządzenia Rady (EWG) Nr 1408/71 z dnia 14 czerwca 1971 r. w sprawie stosowania

systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych, osób prowadzących działalność na własny rachunek i do członków ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie (Dz. Urz. (WE) L 74 z dnia 27 marca 1972 r.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 5, t. 1, z późn. zm.).

3. Przyznanie prawa dla bezrobotnych, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, następuje na podstawie odpowiednich zaświadczeń wydanych w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej lub państwach określonych w art. 1 ust. 3 pkt 2 lit. b i c ustawy, zaświadczenia wydanego przez powiatowy urząd pracy o rejestracji bezrobotnego oraz innych dokumentów przedstawionych przez osobę ubiegającą się o przyznanie prawa.

4. Stwierdzenie zachowania prawa dla bezrobotnych, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, następuje na podstawie odpowiednich zaświadczeń wydanych w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej lub państwach określonych w art. 1 ust. 3 pkt 2 lit. b i c ustawy oraz zaświadczenia wydanego przez powiatowy urząd pracy o rejestracji poszukującego pracy.

5. Stwierdzenie zachowania prawa dla bezrobotnych, o którym mowa w ust. 2, następuje na podstawie zaświadczenia wydanego przez powiatowy urząd pracy potwierdzającego posiadanie przez bezrobotnego prawa do zasiłku, okres na jaki przysługuje zasiłek, wysokość zasiłku oraz wszelkie inne znane powiatowemu urzędowi pracy okoliczności wpływające na wypłatę zasiłku.

6. Powiatowy urząd pracy wydaje na wniosek wojewódzkiego urzędu pracy zaświadczenia dotyczące danych bezrobotnego zawartych w rejestrze bezrobotnych, w szczególności zestawienie okresów uprawniających do zasiłku oraz informacje o posiadaniu statusu osoby bezrobotnej.

7. Powiatowy urząd pracy niezwłocznie powiadamia wojewódzki urząd pracy o utracie przez bezrobotnego statusu osoby bezrobotnej, jeśli utrata statusu nastąpi przed wydaniem przez marszałka województwa decyzji administracyjnej, o której mowa w ust. 1 pkt 1.

8. W okresie obowiązywania decyzji administracyjnej, o której mowa w ust. 1 pkt 3 powiatowy urząd pracy niezwłocznie informuje wojewódzki urząd pracy o wystąpieniu w stosunku do poszukującego pracy okoliczności, o których mowa w art. 33 ust. 4 pkt 1, 3-5 i 7 ustawy.

9. Wojewódzki urząd pracy przekazuje właściwemu powiatowemu urzędowi pracy kopię wydanej decyzji w sprawie, o której mowa w ust. 1, w terminie 7 dni od dnia jej wydania.

§ 3. 1. Stypendium za okres szkolenia, stażu lub przygotowania zawodowego dorosłych jest przyznawane na okres od dnia rozpoczęcia szkolenia, stażu lub przygotowania zawodowego dorosłych do dnia jego zakończenia lub zaprzestania uczestnictwa bezrobotnego w szkoleniu, stażu lub przygotowaniu zawodowym dorosłych.

2. Stypendium za okres szkolenia, stażu lub przygotowania zawodowego dorosłych nie przysługuje za dni nieobecności na szkoleniu, stażu lub przygotowaniu zawodowym dorosłych z zastrzeżeniem § 7 ust. 1.

3. Stypendium z tytułu podjęcia dalszej nauki jest przyznawane od dnia podjęcia nauki na okres 12 miesięcy, o ile starosta nie podejmie decyzji o kontynuacji wypłacania stypendium do dnia ukończenia nauki zgodnie z programem nauczania.

§ 4. Starosta przyznaje dodatek aktywizacyjny po udokumentowaniu podjęcia zatrudnienia lub wykonywania innej pracy zarobkowej oraz wysokości osiąganego wynagrodzenia, od dnia złożenia wniosku do:

- 1) ostatniego dnia przysługiwania zasiłku dla bezrobotnych, przypadającego w okresie zatrudnienia, w przypadku, o którym mowa w art. 48 ust. 1 pkt 1 ustawy;

2) ostatniego dnia połowy okresu przysługiwania zasiłku dla bezrobotnych, przypadającego w okresie zatrudnienia lub wykonywania innej pracy zarobkowej, w przypadku, o którym mowa w art. 48 ust. 1 pkt 2 ustawy.

§ 5. 1. Dodatek aktywizacyjny, stypendium z tytułu podjęcia dalszej nauki, o którym mowa w art. 55 ustawy i stypendium za okres odbywania stażu za niepełny miesiąc ustala się, dzieląc kwotę dodatku aktywizacyjnego lub tego stypendium przez 30 i mnożąc przez liczbę dni kalendarzowych przypadających w okresie, za który świadczenie przysługuje.

2. Przysługującą miesięczną kwotę stypendium z tytułu odbywania szkolenia lub przygotowania zawodowego dorosłych obejmującego mniej niż 150 godzin miesięcznie, ustala się proporcjonalnie na zasadach, o których mowa w art. 41 ust. 3 ustawy.

3. Kwota stypendium z tytułu odbywania szkolenia lub przygotowania zawodowego dorosłych ustalona zgodnie z ust. 2 wypłacana jest również za okres niepełnego miesiąca odbywania szkolenia lub przygotowania zawodowego dorosłych bez stosowania mechanizmu wskazanego w ust. 1.

§ 6. 1. Zasiłek dla bezrobotnych, stypendium i dodatek aktywizacyjny wypłaca się z dołu, za okresy miesięczne, w terminach ustalonych przez powiatowy urząd pracy, nie później niż w ciągu 14 dni od dnia upływu okresu, za który świadczenie jest wypłacane.

2. W przypadku, gdy do dnia poprzedzającego termin wypłaty świadczenia bezrobotny nie przedłoży oświadczenia o przychodach, w sytuacji gdy taki obowiązek zaistnieje zgodnie z art. 75 ust. 6 ustawy, a powiatowy urząd pracy poweźmie wiadomość o takiej konieczności, wstrzymuje wypłatę świadczenia.

3. Po przedłożeniu oświadczenia o przychodach wypłata świadczenia następuje w terminie ustalonym przez powiatowy urząd pracy, nie później jednak niż w terminie 7 dni od dnia złożenia tego oświadczenia.

§ 7. 1. Bezrobotnemu uprawnionemu do zasiłku dla bezrobotnych lub stypendium, w przypadku niezdolności do pracy z powodu choroby lub pobytu w stacjonarnym zakładzie opieki zdrowotnej, konieczności osobistego sprawowania opieki nad członkiem rodziny, w przypadkach, o których mowa w przepisach o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa, powiatowy urząd pracy wypłaca zasiłek lub stypendium po przedstawieniu odpowiedniego zaświadczenia lekarskiego.

2. Bezrobotny zawiadamia powiatowy urząd pracy o niezdolności do pracy w terminie 2 dni od dnia wystawienia zaświadczenia, o którym mowa w ust. 1, oraz dostarcza to zaświadczenie niezwłocznie po ustaniu przyczyny niezdolności do pracy.

§ 8. Do stypendium za okres odbywania przygotowania zawodowego w miejscu pracy stosuje się dotychczasowe przepisy.

§ 9. Traci moc rozporządzenie Ministra Gospodarki i Pracy z dnia 6 października 2004 r. w sprawie szczegółowego trybu przyznawania zasiłku dla bezrobotnych, dodatku szkoleniowego, stypendium i dodatku aktywizacyjnego (Dz. U. Nr 219, poz. 2222 oraz z 2005 r. Nr 210, poz. 1747)

§ 10. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

**MINISTER
PRACY I POLITYKI SPOŁECZNEJ**

---

¹⁾ Minister Pracy i Polityki Społecznej kieruje działem administracji rządowej – praca, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Pracy i Polityki Społecznej (Dz. U. Nr 216, poz. 1598).

²⁾ Zmiany ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2008 r. Nr 70, poz. 416, Nr 171, poz. 1056, Nr 216, poz. 1367 i Nr 237, poz. 1654 oraz z 2009 r. Nr 6, poz. 33.

UZASADNIENIE

I. Opis proponowanych rozwiązań

Projektowane rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Społecznej zastępuje rozporządzenie Ministra Gospodarki i Pracy z dnia z dnia 6 października 2004 r. w sprawie szczegółowego trybu przyznawania zasiłku dla bezrobotnych, dodatku szkoleniowego, stypendium i dodatku aktywizacyjnego (Dz. U. Nr 219, poz. 2222 oraz z 2005 r. Nr 210, poz. 1747). Konieczność wydania nowego rozporządzenia wiąże się z wejściem w życie ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o zmianie ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2009 r. Nr 6 poz. 33) i konieczności dostosowania przepisów aktu wykonawczego do zmienionych przepisów ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy zwanej dalej ustawą.

Projektowane rozporządzenie jest w zdecydowanej części powtórzeniem zapisów rozporządzenia Ministra Gospodarki i Pracy z dnia z dnia 6 października 2004 r., z uwzględnieniem zmian wynikających z nowelizacji ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy. Zmiany mają charakter dostosowujący i polegają na usunięciu nazwy świadczenia w postaci dodatku szkoleniowego, gdyż ten rodzaj świadczenia został zastąpiony stypendium oraz na zastąpieniu stypendium z tytułu przygotowania zawodowego w miejscu pracy – stypendium z tytułu przygotowania zawodowego dorosłych.

W projekcie zawarto również nowe, w stosunku do poprzednio obowiązujących zapisów, brzmienie § 2 rozporządzenia dotyczące zasad przyznawania zasiłku dla bezrobotnych na zasadach koordynacji. Proponowane zmiany mają na celu usprawnienie procesu przyznawania przez organy samorządu województwa zasiłku dla bezrobotnych na zasadach koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego. Część z proponowanych zmian była również postulowana przez wojewódzkie urzędy pracy. W ust. 1 zmieniono nazwę rozporządzenia nr 1408/71 poprzez zastąpienie jej pełną nazwą tego rozporządzenia oraz wskazaniem publikatora zawierającego jego wersję polskojęzyczną. Występujące w obecnie obowiązującym brzmieniu § 2 rozporządzenia w ust. 1 pkt 2 i 3 w różnych przypadkach sformułowanie „inne państwo członkowskie Unii Europejskiej” zastąpiono sformułowaniem „inne państwo członkowskie Unii Europejskiej lub państwo określone w art. 1 ust. 3 pkt 2 lit. b i c ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy”. Obecnie obowiązujące brzmienie § 2 rozporządzenia zawężyło katalog państw stosujących koordynację systemów zabezpieczenia społecznego jedynie do państw członkowskich Unii Europejskiej co pozostawiało je w sprzeczności z przepisami prawa wspólnotowego oraz prawa międzynarodowego. Proponowane sformułowanie obejmuje również niebędące państwami członkowskimi Unii Europejskiej państwa Europejskiego Obszaru Gospodarczego oraz państwa, które zawarły ze Wspólnotą Europejską oraz jej państwami członkowskimi odpowiednie umowy międzynarodowe (obecnie takim państwem jest jedynie Szwajcaria). Proponowane sformułowanie koresponduje z brzmieniem art. 75 ust. 4 ustawy.

Zmiany w brzmieniu w § 2 ust. 1 oraz dodanie ust. 2 mają na celu jednoznaczne wskazanie w jakiego typu sprawach związanych z przyznaniem zasiłku dla bezrobotnych marszałek województwa rozstrzyga w formie decyzji administracyjnej, a w jakich sytuacjach nie stosuje się takiej formy. Biorąc pod uwagę, że przyznanie zasiłku dla bezrobotnych z uwzględnieniem okresów ubezpieczenia lub zatrudnienia spełnionego w innym państwie członkowskim, a także przyznanie prawa do pobierania na terytorium Polski zasiłku dla bezrobotnych nabytego w innym państwie członkowskim (zwane dalej: transfer zasiłku z innego państwa do Polski) wymagają przeprowadzenia rozbudowanego postępowania dowodowego i określają „na nowo” sytuację prawną bezrobotnego, za wskazane wydają się przyjęcie dla tego rodzaju spraw rozstrzygnięcia w formie decyzji administracyjnej, a tym samym przeprowadzenia pełnego postępowania administracyjnego.

W przypadku natomiast stwierdzenia przez marszałka województwa zachowania prawa pobierania w innym państwie członkowskim nabytego według polskiego prawa zasiłku dla bezrobotnych (zwane dalej: transfer z Polski do innego państwa), mamy do czynienia jedynie ze stwierdzeniem spełniania warunków do eksportu świadczenia poza granicę Polski. Co za tym idzie, w tego typu sytuacjach bezrobotny nie nabywa żadnego „nowego prawa”, a jedynie stwierdza się w drodze aktu administracyjnego możliwość pobierania za granicą nabytego wcześniej prawa. Co więcej, prawo wspólnotowe (art. 83 rozporządzenia 574/72) wymaga, by bezrobotny pragnący pobierać na terytorium innego państwa członkowskiego transferowany z Polski zasiłek dla bezrobotnych przedstawił instytucjom zatrudnienia innego państwa odpowiednie zaświadczenie (formularz E-303). Co za tym idzie, obowiązek wydawania przez marszałka województwa decyzji administracyjnej w sprawie transferu zasiłku z Polski do innego państwa stanowiłby jedynie niepotrzebny element biurokratyczny. Na uwagę zasługuje jednak fakt, że odmowa stwierdzenia prawa do transferu zasiłku z Polski do innego państwa może nastąpić jedynie w wypadku niespełnienia przez bezrobotnego warunków określonych w prawie wspólnotowym. Należy w tym miejscu zauważyć, że odmowa wystawienia formularza E-303 *de facto* uniemożliwia bezrobotnemu skorzystanie z jego praw. W związku z powyższym, powinien on mieć możliwość żądania rozpatrzenia swojej sprawy przez organ wyższego rzędu. Tym samym za zasadne wydaje się przyjęcie rozwiązania, w myśl którego odmowa stwierdzenia istnienia prawa do transferu zasiłku z Polski do innego państwa następuje w formie decyzji administracyjnej. Na uwagę zasługuje fakt, że podobne rozwiązanie stosuje się w innych dziedzinach polskiego prawa – np. ustawa o swobodzie działalności gospodarczej.

Wprowadzenie proponowanego brzmienia ust. 3, 4 i 5 ma na celu zastąpienie przez te przepisy obecnie obowiązującego ust. 2. Należy w tym miejscu zauważyć, iż inne dokumenty są wymagane do przyznania zasiłku dla bezrobotnych, inne do stwierdzenia zachowania prawa do transferu zasiłku z innego państwa do Polski, a jeszcze inne do stwierdzenia zachowania prawa do transferu zasiłku z Polski do innego państwa. Obecne brzmienie ust. 2 jest natomiast dość nieprecyzyjne i budziło wiele wątpliwości interpretacyjnych w procesie stosowania prawa przez marszałków województw. Przepisy ust. 6 i 7 mają na celu wprowadzenie prawnego obowiązku współpracy powiatowego urzędu pracy oraz wojewódzkiego urzędu pracy w procesie przyznawania zasiłków dla bezrobotnych na zasadach koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego. Mając na uwadze, że posiadanie statusu osoby bezrobotnej jest podstawowym warunkiem do otrzymania prawa do zasiłku dla bezrobotnych, a decyzję co do przyznania i utraty statusu osoby bezrobotnej wydaje zawsze starosta powiatu, marszałek województwa w czasie, gdy prowadzi postępowanie w sprawie przyznania prawa do zasiłku dla bezrobotnych, musi być informowany o wszelkich zmianach dotyczących statusu osoby bezrobotnej. W celu wydania prawidłowej decyzji administracyjnej marszałek województwa powinien również dysponować

wszelkimi niezbędnymi danymi zgromadzonymi w rejestrze bezrobotnych. Zatem, powinna istnieć możliwość zwrócenia się wojewódzkiego urzędu pracy do powiatowego urzędu pracy o udostępnienie danych bezrobotnego zawartych w rejestrze bezrobotnych – o czym stanowi proponowany § 2 ust. 6. Zgodnie z art. 83 rozporządzenia nr 574/72 w przypadku pobierania przez bezrobotnego transferowanego z innego państwa do Polski zasiłku dla bezrobotnych, marszałek województwa powinien niezwłocznie powiadomić instytucję państwa przyznającego transferowany zasiłek o każdej okoliczności mogącej mieć wpływ na prawo do zasiłku. Katalog okoliczności, które mogą wpłynąć na prawo do zasiłku określa pkt 5 formularza E-303. Na uwagę zasługuje fakt, że ww. katalog jest zbieżny z okolicznościami wpływającymi na utratę prawa do zasiłku dla bezrobotnych w rozumieniu art. 33 ust. 4 pkt 1, 3, 4, 4a, 5 i 7 ustawy. Aby marszałek województwa mógł spełnić obowiązek wynikający z art. 83 rozporządzenia 574/72 musi być poinformowany o wystąpieniu ww. okoliczności, które z urzędu znane są powiatowemu urzędowi pracy, co legło u podstaw propozycji dodania ust. 8.

W proponowanym brzmieniu ust. 9 rozporządzenia obowiązek informowania powiatowego urzędu pracy o wydaniu decyzji administracyjnej na podstawie ust. 1 przeniesiono z marszałka województwa na wojewódzki urząd pracy. Należy w tym miejscu zwrócić uwagę, że przekazanie decyzji jest czynnością materialno-techniczną, nie jest więc konieczne angażowanie w jej wykonanie organu administracji, jakim jest marszałek województwa.

Jednocześnie z uwagi na fakt, iż umowy w celu przygotowania zawodowego w miejscu pracy będą kontynuowane do czasu ich zakończenia zawarto przepis przejściowy, zgodnie z którym do stypendium za okres odbywania przygotowania zawodowego w miejscu pracy stosuje się dotychczasowe przepisy.

Proponowany termin wejścia w życie z dniem ogłoszenia wyniku z konieczności szybkiego dostosowania przepisów wykonawczych do zmienionych zapisów ustawy.

II. Ocena skutków regulacji (OSR).

1. Podmioty objęte rozporządzeniem:

Regulacje zawarte w projekcie rozporządzenia dotyczą:

- marszałków województw,
- wojewódzkich urzędów pracy,
- powiatowych urzędów pracy,
- osób bezrobotnych.

2. Wpływ rozporządzenia na finanse publiczne, rynek pracy, konkurencyjność gospodarki, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw i rozwój regionalny.

Wejście w życie rozporządzenia nie spowoduje zwiększenia wydatków Funduszu Pracy, określonych w planie finansowym Funduszu Pracy na realizację programów na rzecz przeciwdziałania bezrobociu (stanowiącym integralną część ustawy budżetowej).

Proponowane zmiany nie naruszają zasad konkurencji, gdyż przedmiotu regulacji nie stanowią

kwestie konkurencji, monopolizacji i prywatyzacji. Proponowane regulacje nie zmieniają istoty funkcjonowania gospodarki oraz zadań i roli przedsiębiorców.

3. Konsultacje:

Projekt rozporządzenia zostanie przedłożony do konsultacji międzyresortowych oraz z partnerami społecznymi tj. OPZZ, NSZZ „Solidarność”, Business Centre Club, Forum Związków Zawodowych, Krajową Izbą Gospodarczą, Konfederacją Pracodawców Polskich, Polską Konfederacją Pracodawców Prywatnych „Lewiatan”, Związkiem Rzemiosła Polskiego, Ogólnopolską Federacją Organizacji Pozarządowych.

Projekt zostanie zamieszczony na stronie internetowej Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej oraz zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414) w Biuletynie Informacji Publicznej.

III. Wstępna opinia o zgodności projektu z prawem Unii Europejskiej.

Proponowane regulacje są zgodne z przepisami Unii Europejskiej. Projekt nie podlega notyfikacji do Komisji (WE).